

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 10C/82/2007
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5307207329
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 04. 2010
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Richard Golis
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2010:5307207329.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Čadca v konaní pred samosudcom Mgr. Richardom Golisom, v právnej veci navrhovateľov: 1/ M. P., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX. XX. V. N. K. XXX, štátneho príslušníka Slovenskej republiky a 2/ M. O., nar. XX.X.XXXX, bytom N. Z. XX, XXX. XX. T. - L., Česká republika, štátneho príslušníka Českej republiky, oboch navrhovateľov zastúpených splnomocneným zástupcom Mgr. R. K., advokátom so sídlom Advokátskej kancelárie K., K. a spol. D. D. XX, XXX. XX. Ž., proti odporkyni: M. K., rod. S., nar. XX.X.XXXX, bytom XXX. XX. V. na K. XXX, štátnej príslušníčke Slovenskej republiky, zastúpenej splnomocneným zástupcom JUDr. A. K., advokátom so sídlom M. XX, XXX. XX. Č., o vydanie bezdôvodného obohatenia zaplatením 596,27 eur (17.963,30 Sk) s príslušenstvom a zaplatením 357,84 eur (10.780,40 Sk) s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd návrh navrhovateľa v rade 1/ a návrh navrhovateľa v rade 2/ z a m i e t a .

Navrhovateľ v rade 1/ je p o v i n n ý zaplatiť titulom náhrady trov konania odporkyni sumu 393,31 eur a navrhovateľ v rade 2/ je p o v i n n ý zaplatiť titulom náhrady trov konania odporkyni sumu 251,07 eur,

obaja na účet splnomocneného zástupcu odporkyne JUDr. A. K., vedený vo V., a.s., pobočka Č., číslo účtu: XXXXXX-XXX/XXXX, variabilný symbol: XXXXXX, všetko v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

Navrhovatelia v rade 1/ a v rade 2/ s ú p o v i n n í spoločne a nerozdielne zaplatiť titulom náhrady trov konania štátu sumu 19,47 eur, na účet Okresného súdu Čadca, v lehote do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Čadca ešte dňa 17.02.2003, pod sp. zn. 10C/43/2003, sa pôvodne navrhovatelia v rade 1/ a 2/ spolu so Š. Z. ako navrhovateľom v rade 3/ (ktorý voči odporkyni uplatnil peňažný nárok v sume istiny 53.901,80 Sk a s príslušenstvom) proti odporkyni domáhali každý z navrhovateľov zaplata istiny uvedenej v záhlaví tohto rozsudku spolu s úrokom z omeškania vo výške 16 % ročne za čas od 12.11.2002 do zaplata - všetci titulom nárokov na vydanie bezdôvodného obohatenia podľa ustanovení §§ 451 ods.1 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, s odkazom na ust. § 137 ods.1 Občianskeho zákonníka ako nárokov spoluvlastníkov spoločnej nehnuteľnosti (pozemku v katastrálnom území V. N. K., zapísaného v katastri nehnuteľností Správy katastra Čadca na LV č. 7473 ako KN parcela č. 8549 - TTP vo výmere 264.429 m²) proti odporkyni ako spoluvlastníčke tej istej nehnuteľnosti na časť z výnosu ťažby dreva, podľa zistenia navrhovateľov v lete r. 2002 uskutočnenej odporkyňou na tomto pozemku v mesiacoch október /

november 2000 v objeme 207,65 m³, za ktorú jej bola podnikom L. S. R., š.p. (LSR), odštepny závod Č., po odpočítaní nákladov 20.700,- Sk za úpravu pozemku po ťažbe vyplatená suma 344.971,65 Sk, tj. 1.761,- Sk za 1 m³. Každý z navrhovateľov žiadal vydať časť výnosu zodpovedajúcu jeho spoluvlastníckemu podielu k nehnuteľnosti, navrhovateľ v rade 1/ ako spoluvlastník v podiele 5/96, navrhovateľ v rade 2/ ako spoluvlastník v podiele 3/96 a pôvodný navrhovateľ v rade 3/ Š. Z. ako spoluvlastník v podiele 15/96 - po tom, ako ich požiadavke odporkyňa odmietla vyhovieť i po doručení listu právneho zástupcu navrhovateľov zo dňa 28.10.2002, na ktorý odpovedala listom svojho právneho zástupcu zo dňa 06.11.2002 negatívne a nároky navrhovateľov neuspokojila a tí preto popri nároku na zaplatenie istiny uplatnili i nárok na zaplatenie úroku z omeškania v zákonom ustanovenej výške podľa ust. § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojení s ust. § 563 Občianskeho zákonníka, počnúc dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty určenej v liste právneho zástupcu navrhovateľov zo dňa 28.10.2002.

Súd na základe návrhu navrhovateľov dňa 05.3.2003 pod sp. zn. 6Ro/21/2003 vo veci vydal platobný rozkaz, ktorým odporkyňa uložil zaplatiť navrhovateľom nimi žiadané sumy spolu s príslušenstvom a zaviazal ju náhradou trov konania.

Proti cit. platobnému rozkazu podala odporkyňa odpor podaním zo dňa 17.3.2003, namietajúc proti tvrdeniam navrhovateľov, ktorí prehlásením zo dňa 21.8.2000 prehlásili, že si nenárokujú na peňažné prostriedky z ťažby z parcely E-KN č. 8549, pretože ťažba bola vykonaná v reálne vydelenom podiele patriacom odporkyňi, keďže predmetná parcela bola v roku 1938 reálne rozdelená medzi pozemnoknižnými spoluvlastníkmi, okrem časti nachádzajúcej sa v blízkosti katastrálneho územia K., o čom majú vedomosť i navrhovatelia a v tomto zmysle odporkyňa reagovala listom svojho právneho zástupcu na výzvu právneho zástupcu navrhovateľov. Poukázala tiež na iné prípady vykonávania ťažby drevnej hmoty z predmetnej parcely, v ktorých vždy finančné prostriedky prevzala tá osoba, ktorej patrilo reálne vydelené podiely parcely, na ktorom sa ťažba vykonávala. Z tohto pohľadu by si i odporkyňa mohla nárokovať podiely z ostatných vykonávaných ťažieb. Označila preto nárok navrhovateľov za nedôvodný, súčasne vzniesla proti uplatneným nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia námietku premlčania v dôsledku uplynutia dvojročnej subjektívnej premlčacej doby.

Navrhovatelia reagovali na odpor odporkyne v písomnom vyjadrení zo dňa 04.6.2003, v ktorom tvrdenia odporkyne popreli s odôvodnením, že odporkyňou predložené prehlásenie spomedzi účastníkov vystupujúcich na strane navrhovateľov podpísal len navrhovateľ v rade 3/, pričom ostatní podpísaní nie sú právnymi predchodcami ani jedného z účastníkov a toto prehlásenie preto ako jednostranný právny úkon s poukazom na ust. § 574 ods.1, ods.2 Občianskeho zákonníka nemôže mať za následok platné vzdanie sa práva, naviac sa podľa navrhovateľov ani nevzťahovalo k spornej ťažbe z októbra / novembra 2000, pretože z jeho formulácie vyplýva, že ťažba dreva, ktorej sa prehlásenie týkalo, bola vykonaná ešte pred jeho podpísaním, tj. pred 21.8.2000. Ďalej navrhovatelia popreli tvrdenie o existencii reálnej deľby nehnuteľnosti, ktorý pojem platná právna úprava nepozná a k zániku podielového spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnosti jeho zrušením a vyporiadaním postupom podľa § 141 Občianskeho zákonníka nedošlo a spoluvlastnícke podiely navrhovateľov k nehnuteľnosti, od ktorých si odvodzujú svoje právo, zostali zachované. Takisto popreli tvrdenie odporkyne o spôsobe nakladania s finančnými prostriedkami získanými z ťažby dreva - podľa navrhovateľov bola platba vždy rozdelená medzi všetkých spoluvlastníkov podľa veľkosti ich spoluvlastníckych podielov. Navrhovatelia, ako už uviedli vo svojom návrhu, sa o spornej ťažbe dozvedeli až v lete roku 2002 pri náhodnej obhliadke lesného pozemku, nachádzajúceho sa v odľahlej časti kat. územia V. N. K., ktorú navrhovatelia často nenavštevujú, pričom o rozsahu ťažby dreva sa dozvedeli až na základe následného vyžiadania si dokladov od LSR, preto svoj návrh na súde podali v rámci dvojročnej subjektívnej i trojročnej objektívnej premlčacej doby.

Na základe riadne a včas podaného odporu došlo zo zákona k zrušeniu cit. platobného rozkazu - za splnenia podmienok ust. § 174 ods.2 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) a súd na prejednanie veci a vykonanie dokazovania o sporných tvrdeniach oboch strán nariadil pojednávanie.

Navrhovateľ v rade 1/ na prvom pojednávaní okresného súdu dňa 09.9.2003, vzápätí po tom, ako jeho právny zástupca v zmysle cit. písomného vyjadrenia k odporu poprel, že by v minulosti došlo medzi spoluvlastníkmi k reálnej del'be sporného pozemku, vo svojej výpovedi uviedol opak. Vyjadroval sa o výruboch vykonaných v „dieloch“, tvrdiac, že odporkyňa vykonala výrub „aj na iných dieloch, ako prináleží diel pre ňu“, hovoril i o svojom diele ako o diele, ktorý patrí „výlučne jemu“, v ktorom odporkyňa tiež vykonala výrub i o dieloch ostatných navrhovateľov a potvrdil svoju vedomosť o tom, že del'ba v minulosti prebehla a uvádzal spôsob tejto del'by (v pásoch).

I navrhovateľ v rade 2/ rovnako, hoci sa nevedel vyjadriť k okolnostiam del'by, potvrdil, že každý užíva svoj diel, stanovený kolmo od rieky, hranicu medzi dielmi v prírode je možné určiť (toto rozdelenie vo svojej výpovedi i opísal) s tým, že odporkyňa uskutočnila výrub i v dieloch patriacich jednotlivým navrhovateľom. Sám sa o výrube dozvedel minulý rok (2002). Navrhovateľ v rade 2/ bol v priebehu konania vypočutý i prostredníctvom dožiadaného Okresného súdu vo Frýdku - Místku dňa 17.10.2006. Zotrvál na svojej pôvodnej výpovedi, ktorú doplnil o tvrdenie, že odporkyňa v čase vykonania spornej ťažby bola spoluvlastníčkou menšieho podielu lesa, v šírke len 6 m a až neskôr získala väčší podiel od U. S., na šírku 36 m.

Pôvodný navrhovateľ v rade 3/ Š. Z. poprel, že by niekedy podpísal prehlásenie o tom, že si nerobí nárok na výťažok z ťažby dreva. Ešte v minulosti podpísal prehlásenie v prospech odporkyne a naopak zas ona v jeho prospech - takéto prehlásenia si susedia podpisovali pre potreby výrubu drevnej hmoty. Výrub na jeho diele uskutočnil manžel odporkyne a navrhovateľ v rade 3/ bol prítomný pri prvom výrube i so svojim synom M.. On nevedel, na koho dieli robia výrub, tak do toho nezasahoval, rúbali na viac krát a o tom, v akom rozsahu, sa dozvedel až minulý rok.

Odporkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že navrhovateľ v rade 3/ o výrube vedel, pretože v tom čase išiel okolo i so svojim synom, výrub sa nerobil na viac krát, ale len jeden a to v čase ešte predtým, ako sa stal vlastníkom navrhovateľ v rade 1/, dovtedy bol vlastníkom J. P., ktorý o výrube vedel, rovnako i matka navrhovateľa v rade 1/. Za problém označila naopak vykonávanie výrubu J. P. aj v častiach, ktoré nepatrili do jeho podielu a teraz chcú navrhovateľa povedať, že to urobila ona. Potvrdila, že sporný výrub robil jej manžel a uviedla, že každý z účastníkov si rúbal vo svojom diele.

Podľa správy podniku L. S. R., š.p., Odštepný závod Č. zo dňa 20.02.2004 na dopyt súdu bola uzavretá kúpna zmluva č. 29/208/00-04 zo dňa 29.10.2000 s odporkyňou na základe predloženého prehlásenia spoluvlastníkov pkn. parcely č. 8549 J. K., A. C., J. P. a Š. Z. o tom, že ťažba bola vykonaná v diele odporkyne. Ťažba bola vykonaná v poraste 1998, ktorým uvedená parcela prechádza. Podľa predloženej kúpnej zmluvy č. 29/280/00-04 zo dňa 29.10.2000, uzavretej medzi LSR š.p. a odporkyňou sa táto ako predávajúca zaviazala predáť kupujúcemu drevo zo súkromného porastu č. 1998v množstve 200 m³ za kúpnu cenu 1.761,- Sk/ m³. Podľa predloženého vyúčtovania zo dňa 27.11.2000 z celkovej sumy 365.672,- Sk za vykonanú ťažbu 207,65 m³, bola odporkyni poukázaná suma 278.045,- Sk a neskôr zo zadržanej sumy 87.627,- Sk (na uhadzovanie haluziny, zalesňovanie a doplňovanie a ochranu kultúr), poukázaná faktúrou č. 04/03/04/2001, danou na úhradu dňa 15.02.2001, suma 66.891,- Sk a na osobitnom účte bol naďalej ponechaný zvyšok 20.736,- Sk (na ochranu kultúr).

Odporkyňa k tomu na preukázanie vlastných výdavkov s ťažbou súdu predložila faktúry vystavené za ťažbu (v sume 50.684,- Sk) a za približovanie dreva (4.603,10 Sk).

Pôvodný navrhovateľ v rade 3/ v priebehu konania (dňa 17.01.2004) zomrel a jeho právni nástupcovia v zmysle ust. § 107 ods.1,3 OSP (dedičia titulom právoplatného osvedčenia o dedičstve pod sp. zn. Okresného súdu Čadca 4D/149/04 zo dňa 21.3.2006) neprejavili voči súdu svoj záujem pokračovať v konaní na mieste svojho predchodcu (podľa oznámenia právneho zástupcu navrhovateľov ho z tohto dôvodu ani nesplnomocnili na svoje zastupovanie v konaní).

Okresný súd Čadca vzhľadom na nedostatok procesnej súčinnosti zo strany právnych nástupcov po pôvodnom navrhovateľovi v rade 3/, s cieľom zamedzenia z tohto dôvodu prieťahom v konaní o nárokoch zostávajúcich navrhovateľov na ich návrh uznesením č.k. 10C/43/2003-115 zo dňa 02.3.2007 v spojení s opravným uznesením č.k. 10C/43/2003-119 zo dňa 10.5.2007 vec v časti nárokov navrhovateľov v rade 1/ a 2/ postupom podľa ust. § 112 ods.2 OSP vylúčil na samostatné konanie, ďalej vedené (odo dňa 05.6.2007, tj. od právoplatnosti rozhodnutia súdu o vylúčení veci) pod sp. zn. 10C/82/2007.

Súd vo veci ďalej doplnil dokazovanie doplnením výsluchu účastníkov a nimi navrhnutých svedkov, účastníkmi predloženými listinnými dôkazmi a vykonaním ohliadky na mieste samom (pričom ani jedna zo strán sporu ďalšie návrhy na dokazovanie i so zreteľom na ust. § 120 ods.4 OSP neuviedla) a zistil nasledujúci skutkový stav veci, na základe ktorého hodnotením vykonaných dôkazov postupom podľa § 132 OSP dospel k nasledujúcim skutkovým a právnym záverom, na základe ktorých vo veci rozhodol:

Navrhovateľ v rade 1/ vo svojej doplňujúcej výpovedi (na pojednávaní dňa 12.12.2007) uviedol, že vykonanie výrubu vo svojej časti hory (ktorú ako vyčlenenú časť po svojom otcovi J. P. pozná, označil ju ako časť „za druhým potokom smerom na K., hore k lúke“) zistil pri prechádzke niekedy na jeseň r. 2002 (uviedol, že predtým bol naposledy vo svojej hore asi v r. 1999, bežne tam nechodieval). Po tomto kontaktoval ostatných podielnikov, konkrétne navrhovateľa v rade 2/, tiež Š. Z. a E. H. a potom L. správu v H. K., konkrétne I. M., kde sa dozvedeli, že tento výrub bol vykonaný v r. 2000 odporkyňou. On sám zo svojho dielu v lese neťažil, v r. 2003 tam vykonávali prerezávku Š. L.; nevie o tom, či tam ťažil jeho brat. Predložil súdu kópiu výpisu z LV č. 7473 zo dňa 27.5.2000, ktorý bol podľa neho sfaľovaný, namiesto neho v ňom figuruje meno J. P. (tiež meno jeho manželky E. P., rod. M.), na základe čoho bol potom jeho brat J. predvolaný na Obecný úrad, kde podpísal sporné písomné prehlásenie pre odporkyňu. K spôsobu vykonávania ťažby dreva z predmetného pozemku vypovedal, že ak niektorý zo spoluvlastníkov ťaží drevo, najskôr si vyžiada písomné súhlasy ostatných spoluvlastníkov a potom vykoná ťažbu zo svojho dielu tak, ako majú spoluvlastníci pozemok reálne rozdelený a následne finančné prostriedky z takto vykonanej ťažby, pokiaľ s tým predtým ostatní spoluvlastníci súhlasili, si už ponechá pre seba len tento spoluvlastník. I on, keď zabezpečoval vykonanie prerezávky v roku 2003, musel si vyžiadať súhlas od všetkých spoluvlastníkov - hoci mu bolo povedané, že by mal postačovať súhlas nadpolovičnej väčšiny spoluvlastníkov, keď sa však na to pýtal na L. závode v N. K., povedali mu, že potrebuje súhlasy od všetkých spoluvlastníkov. K odporkyňou predloženému písomnému vyhláseniu zo dňa 21.8.2000, podpísanému jeho bratom J. P., navrhovateľ v rade 1/ uviedol, že on sám odporkyni nikdy vyhlásenie k ťažbe nepodpisoval. Keď sa dozvedel o výrube, išiel za bratom, ktorý mu ukázal spomenutý výpis z listu vlastníctva z roku 2000, kde figuruje ako vlastník brat. Navrhovateľ v rade 1/ v súvislosti so stavom zápisu vlastníctva na LV č. 7473 potvrdil, že oprava tohto zápisu na zápis o jeho vlastníctve v katastri bola vykonaná až v r. 2002, stalo sa tak na základe jeho podnetu. Podľa jeho zistenia na mieste u odporkyne bolo vyrúbaných konkrétne 183 kusov stromov, z toho 8 ks aj za potokom. Na šírku bol vykonaný výrub u odporkyne na 40 m a na dĺžku na 138 m. Podľa neho parcela č. 8549, ktorá má šírku 144 m, je medzi spoluvlastníkov rozdelená idúc z pohľadu smerom na K. z prava do ľava tak, že začína dielom p. J. 5 m, nasledujú p. H. 36 m, p. Z. spolu s p. T. 24 m z toho každý z nich 12 m, potom v rade 2/ 6 m, vedľa navrhovateľ v rade 1/ 12 m, potom S. 36 m - v tomto prípade sa jedná o diel odporkyne, pričom v roku 2000 takýto stav ešte neplatil, pretože odporkyni vtedy podiel U. S. ešte nepatrilo, ale len podiel M. S., čo znamená, že čase vykonania ťažby mal byť jej diel v šírke o 12 m menší a nakoniec nasleduje diel po p. P., teraz vo vlastníctve p. T. v šírke 12 m, tzn. všetko spolu 144 m.

Navrhovateľ v rade 2/ na tom istom pojednávaní rovnako uviedol, že pozná veľmi dobre svoju reálne vydelenú časť predmetného pozemku, ktorú identifikoval ako „časť v šírke 6 m od rieky smerom po korňanskú hranicu“. Pozemok je takto rozdelený medzi spoluvlastníkov od rieky až po korňanskú hranicu, v priestore od potoka po korňanskú hranicu sú však už hranice zničené, predtým boli v prírode identifikované kameňmi uloženými vo vzdialenosti asi 300 m; od rieky k potoku sú stále hranice riadne vyznačené. V roku 2000 bol zrejme miestnymi ľuďmi upozornený, že sa na pozemku ťaží, počas celého roku 2001 mu však jeho zdravotný stav (bol operovaný na srdce) neumožnil zúčastňovať sa akéhokoľvek konania v tejto veci, urobil tak potom až v r. 2002 už za účasti navrhovateľa v rade 1/; svoje vyjadrenie o čase, kedy sa dozvedel o ťažbe dreva odporkyňou na svojom pozemku potom opravil tak, že to bolo až po operácii, ktorú absolvoval v októbri r. 2001 a na mieste samom bol autom až na jeseň r. 2002 a zistil, že bolo vyťažené drevo z jeho časti. Ako sa vyjadril, vychádzal z hraníc podľa katastrálnej mapy a

tiež podľa leteckej snímky, ktorý je k dispozícii na O. Ú. vo V. N. K., z ktorej sa dajú podľa bledých pásov identifikovať miesta, z ktorých bolo vyťažené drevo, vrátane časti, z ktorej ťažila odporkyňa, pričom po rozpočítaní príslušnej výmery sa jedná i o časť z jeho dielu lesa. On sám pritom zo svojej časti lesa nikdy drevo neťažil, jedenkrát dal súhlas na ťažbu Š. Z., E. H. a tiež navrhovateľovi v rade 1/. Nedostal zo spornej ťažby žiadne peniaze ani od Š. L..

Odporkyňa vo svojej doplňujúcej výpovedi k spornej ťažbe uviedla, že táto bola vykonaná koncom septembra a začiatkom októbra 2000, keď predtým Š. L. ťažili na diele od C., odkiaľ sa traktory a technika presunuli na diel odporkyne. Prišiel vtedy lesník Š. L. p. M. s tým, že je ťažobný plán, najskôr sa mal ťažiť len malý úsek, ale potom sa zistilo, že porast je prehnutý a preto sa nakoniec vyrúbala celá diela. Poprela, že ostatní spoluvlastníci o tom nevedeli, konkrétne o ťažbe vedel J. P., ktorý bol vtedy zapísaný na liste vlastníctva a bolo mu preto dané na podpis predložené prehlásenie zo dňa 21.8.2000, vzťahujúce sa k spornej ťažbe, rovnako p. K., ktorý tvrdil, že je vlastníkom, hoci vlastníctvo nemal vysporiadané. Určite o ťažbe vedela i matka navrhovateľa v rade 1/, ktorá sa i sama prišla pozrieť, keď bolo drevo na skládke a v r. 2002 prišla za odporkyňou, aby jej podpísala súhlas, keď chceli oni ťažiť drevo zo svojho dielu, pričom odporkyňa takýto súhlas udelila. Súhlas navrhovateľa v rade 2/ nežiadala, pretože nepoznala ani jeho adresu a p. M. z L. správy jej povedal, že postačí súhlas spoluvlastníkov s väčšími podielmi. Nevedela vysvetliť rozpor medzi jej tvrdením, podľa ktorého ňou predložené písomné vyhlásenie zo dňa 21.8.2000 sa malo vzťahovať k spornej ťažbe zo septembra - októbra r. 2000 a malo tejto ťažbe predchádzať a použiť formuláciu textu predloženého vyhlásenia, z ktorého možno usúdiť, že sa vzťahuje k ťažbe už vykonanej, súčasne však vyhlásila, že pred spornou ťažbou v jeseni r. 2000 z predmetného pozemku resp. lesného porastu nikdy neťažili (v r. 1999 robili výrub z iného lesného porastu č. 1093, z lieskovej hory). Uviedla, že i ona pozná hranice svojho dielu v predmetnom pozemku, ktoré sú vyznačené kameňmi uloženými dookola, v strede je jeden kameň s ktorým sa nehýbe. Tieto hranice potvrdil i svedok, ktorý ešte tieto hranice v prírode robil, pán P., ktorého čestné vyhlásenie odporkyňa predložila súdu. Ona pozná v prírode i hranice dielov navrhovateľov v rade 1/ a 2/; navrhovateľ v rade 1/ má svoj diel hneď vedľa jej dielu a nižšie má svoj diel navrhovateľ v rade 2/. Poprela, že by vykonala ťažbu i z týchto dielov navrhovateľov v rade 1/ a 2/. Vie, že po ukončení jej ťažby si vybavil ťažbu brat navrhovateľa v rade 1/ J. P., ktorému vyznačil porast na ťažbu v diele navrhovateľa v rade 1/ pracovník L. S. p. M., nešlo však v tomto prípade o holorub, ale tzv. prebierku. Vie tiež o tom, že v nerozdelenej časti nehnuteľnosti vykonávali výrub navrhovateľ v rade 1/, p. H. a p. Z., ktorého dňa 29.6.2004 pristihol pri ťažbe na tejto časti nehnuteľnosti jej manžel. Odporkyňa z toho žiadne peniaze nedostala.

Svedok I. M., ktorý v čase vykonania spornej ťažby až do roku 2003 zastával funkciu lesníka Š. L. si pamätal na okolnosti vykonania ťažby v roku 2000 v lesnom poraste č. 1998 v kat. území V. N. K.. Bolo to v roku 2000 v čase, keď už bola spracovaná kalamita a mohli sa robiť i úmyselné výrubu na objednávku. V časti pkn. parcely č. 8549 ťažbu vykonával manžel odporkyne p. K., s ktorým svedok už mal skúsenosti na diele, ktorý viedol približne od rieky Kysuca asi do 3/4 dĺžky tejto parcely, p. K. mal bielymi kruhmi na smrekoch vyznačené hranice svojej časti parcely a ľudia sa podľa tejto vyznačenej hranice orientovali. Jednotliví majitelia majú túto parcelu rozdelenú na šírku, podľa podielov. Pozemno-knižná parcela č. 8549 mala takéto rozdelenie medzi jednotlivými majiteľmi vyznačené hranicami formou kamienkov. Ako ďalej uviedol, tieto hranice sú vyznačené tak približne, „niekde ten kameň je, niekde nie je“. Podľa tohto potom pri ťažbe u p. K. postupovali a vyznačili príslušnú časť, ktorá mala byť dotknutá ťažbou, pásmi modrou farbou. Ťažba sa vykonávala asi 1,5 mesiaca. Po skončení ťažby u odporkyne vykonávali ďalšiu ťažbu vedľa u J. P., jednalo sa asi o 20 m³ dreva. Vstup do porastu na vykonávanie ťažby bol vtedy možné, ak bola podpísaná nadpolovičná väčšina spoluvlastníkov. V danom prípade bol podpísaný J. P., ktorý bol vtedy zapísaný ako vlastník na liste vlastníctva, p. Z., p. H. a p. K.. Vie, že navrhovateľ v rade 2/ podpísaný nebol z toho dôvodu, že býva v Čechách, v takom prípade však mohol potom dostať podiel od tých, ktorým sa podpísali, pretože podľa svedka bol postup taký, že tí ktorí sa podpísali spoluvlastníkovi vykonávajúcemu ťažbu, sa tým vlastne vzdali svojho podielu v predmetnej časti, kde sa ťažba vykonávala a tým peniaze za ťažbu vyplatené neboli. Pokiaľ iný spoluvlastník takéto vyhlásenie nepodpísal, tieto peniaze priamo boli zadržané v Š. L. s tým, že takýto spoluvlastník mal potom nárok na ich vyplatenie - svedok mal preto za to, že takto bolo postupované i v prípade navrhovateľa v rade 2/. V roku 2002 ďalší vlastníci pkn. parcely č. 8549, konkrétne p. Z. a p. H. chceli ťažiť na tejto parcele, v inom poraste č. 1997a. Svedok im vyznačil ťažbu a táto sa vykonala, ale keď sa tento pás vyrúbala, začali disproporcie medzi porastmi č. 1998 a 1997a, keďže zostala medzi nimi malá vzdialenosť, kde sa už nevtesnali navrhovatelia v rade 1/ a v rade 2/, pretože tá šírka, ktorá zostala medzi dvoma vyrúbanými

porastmi, nezodpovedala tej šírke, ako to mali oni prepočítané. Potvrdil, že asi v r. 2002 za ním prišiel navrhovateľ v rade 1/, ktorý potreboval vyznačiť v poraste nejakú kalamitu a zároveň povedal, že p. K. mu vyrúbala v jeho poraste. Svedok počas svojej výpovede predložil súdu i pozemno-knižnú mapu vnesenú do porastovej lesníckej mapy, na ktorej znázornil predmetnú pkn. parcelu č. 8549 i jednotlivé lesné porasty zasahujúce a prechádzajúce viacerými susediacimi pkn. parcelami, vrátane časti v poraste č. 1998, kde vykonala ťažbu odporkyňa a časti v poraste č. 1997a, kde vykonali ťažbu p. Z. s p. H. a vzdialenosť medzi týmito časťami porastov, v ktorých bola vykonaná ťažba a medzi ktorými majú mať svoje vyčlenené diely navrhovateľa v rade 1/ a 2/. Svedok nevedel posúdiť, či táto vzdialenosť je alebo nie je zodpovedajúca veľkosti podielov navrhovateľov v rade 1/ a 2/, ani to, pokiaľ sa skutočne zasiahlo do ich častí, či sa to zasiahlo pri výrube v poraste 1998, alebo pri výrube v poraste 1997a. Postup zo strany Š. L. pri vykonávaní ťažby v týchto porastoch v tom čase bol taký, že spoluvlastník, ktorý išiel vykonávať ťažbu, musel mať nadpolovičnú väčšinu podpisov a musel potom spoluvlastníkom oznámiť, že ide ťažiť. Po vykonaní ťažby buď sa podiely vyplácali jednotlivým spoluvlastníkom alebo nie a to vtedy, keď sa podpísali tomu, kto vykonával ťažbu, čím sa vzdali svojho nároku z podielu. V prípade, ak sa vykonávala ťažba zo strany Š. L. takým spôsobom, že bola zasiahnutá celá šírka parcely, tzn. keď sa robila tzv. prebierka v celom poraste, tak sa žiadne podpisy nezabezpečovali a vyplácali sa podiely všetkým spoluvlastníkom podľa veľkosti ich podielov. Pre neho ako lesníka bolo potom rozhodujúce vytýčenie v hraniciach konkrétnej pkn parcely príslušného spoluvlastníka a hranica konkrétneho lesného porastu. Samotné hranice konkrétnej časti, ktorá mala byť dotknutá ťažbou a ktorá mala patriť jednotlivému spoluvlastníkovi, už boli vecou tohto spoluvlastníka a takto postupoval i v prípade spornej ťažby odporkyne. Pri vyznačovaní hraníc spornej ťažby v poraste pre odporkyňu nebol okrem jej manžela prítomný nikto, hneď následne sa však vykonávala ťažba pre J. P. v susednom poraste a ten nemal vtedy žiadne výhrady, rovnako ani p. K., ktorý bol v lese každý tretí deň. U odporkyne išlo o časť na dve výšky stromu, 2x 24m, približne 44 m.

Svedok J. P., brat navrhovateľa v rade 1/, potvrdil, že v roku 2000 bol zapísaný ako spoluvlastník parcely č. 8549 v k. ú. V. N. K. i svoju vedomosť o tom, že na tejto parcele vykonávala ťažbu dreva odporkyňa, hoci si už nepamätal, či to bolo v roku 2000 alebo inokedy. Potvrdil, že podpísal odporkyňou predložené prehlásenie kvôli ťažbe pre odporkyňu i to, že v roku 2000 ťažil z tohto pozemku drevo i on. Vtedy mu hranice jeho dielu, kde sa malo ťažiť, ukázal lesník p. M., on ich poznal „len zhruba“. Nevedel sa preto vyjadriť k výhradám voči uskutočnenej ťažbe odporkyne na predmetnom pozemku, ani posúdiť či ťažila i z dielu, ktorý mal v tom čase patriť jemu, ani voči tomu mal nejaké výhrady jeho brat, navrhovateľ v rade 1/, ktorý pred ním nič nespomínal. Navrhovateľ v rade 1/ zistil, že predmetný pozemok je zapísaný na neho v r. 2000, keď si svedok bol vyrúbať drevo, ktoré potreboval na prístavbu domu a vtedy si to navrhovateľ v rade 1/ začal vybavovať na seba. On sám voči tomu nemal výhrady, pretože ani nevedel, že má byť vlastníkom hory, keď išiel v r. 2000 rúbať, pýtal si na to súhlas od svojej matky.

Svedkyňa A. P., manželka navrhovateľa v rade 1/, potvrdila výpoveď svojho manžela o tom že na jeseň v roku 2002 jej počas prechádzky pri predmetnej parcele povedal, že je vyrúbané z ich hory.

Svedok Š. Z., syn pôvodného navrhovateľa v rade 3/, vypovedal, že sa s manželkou rozhodol, že nebude pokračovať v začatom súdnom spore, ktorý začal jeho otec voči odporkyni. Medzi ich rodinou a rodinou odporkyne boli veľmi dobré vzťahy až pokiaľ nedošlo k spornému výrubu, o ktorom sa od niekoho dozvedel jeho otec, ktorý vzhľadom na svoj vek tam už sám nechodieval, preto svedka požiadal, aby ho sprevádzal a išli sa niekedy koncom letných prázdnin, asi v auguste r. 2002 spolu prejsť na uvedenú parcelu do ich hory. Pozerali hraničné kamene a podľa toho zistili, že sa naozaj rúbalo i v ich diele hory a otec tiež zistil, že pri výrube bolo zasiahnuté i do dielov navrhovateľov v rade 1/ a 2/; od p. M. sa potom dozvedeli, že to vyrúbala p. K.. Potvrdil v zmysle výpovede svedka M., že sami vykonávali ťažbu v lesnom poraste č. 1997a, podľa neho to však bolo neskôr, až v r. 2003 alebo 2004, ešte predtým vykonávali ťažbu v poraste č. 2001. Podľa svedka šírka pásu, ktorý mal byť vyčlenený pre jeho otca, bola 24 m, nebolo to ale pravidelné, miestami sa to zužovalo aj na 18 - 20 m. Napravo od dielu jeho otca mala svoj diel p. H., z ľavej strany mali svoje diely navrhovateľa v rade 1/ a 2/, potom bolo tzv. S.. Do dielu jeho otca bolo zasiahnuté z pravej strany rúbane, až asi do polovice dielu jeho otca. K zaužívanej praxi medzi zapísanými spoluvlastníkmi pri vykonávaní ťažby z predmetného pozemku svedok uviedol, že najskôr si to dávali podpisovať tým, ktorí mali diely v predmetnom pozemku, aby sa ťažba uskutočnila s ich súhlasom. Na základe toho sa potom dávalo i povolenie na vykonanie ťažby, nevedel však, či bolo

potrebné mať k dispozícii podpisy všetkých spoluvlastníkov. Bolo to potom tak, že každý si vyrúbal na svojom diele a nikoho potom nevyplácal - ani jeho otec od nikoho nič nedostával, ani nikomu nič nedával.

Svedok J. K., manžel odporkyne, k spornej ťažbe vypovedal, že svedok p. M. mu povedal, že na parcele č. 8549 je plánovaná ťažba podľa 10-ročného plánu a to práve v páse, ktorý má vydelený odporkyňa. Uviedol, že v hore už vtedy bolo „niečo vyrúbané“ a to počnúc od J. dielu, cez diely H., Z. a navrhovateľov v rade 1/ a 2/ až do dielu odporkyne a v tom čase Š. L. na to podali i trestné oznámenie, páchatel však nebol zistený. On potom p. M. na jeho žiadosť na mieste ukázal hranicu celej parcely č. 8549 i hranice jednotlivých dielov spoluvlastníkov, tak ako z ľavej strany z pohľadu od K. smerom na K. nasledujú diely p. T., p. S., vedľa diel S. a potom diel odporkyne. V susedstve z pravej strany dielu odporkyne mal potom diel p. P., nasleduje p. O., ďalej p. Z. s p. T., potom diel C., ktorý v súčasnosti má p. H. a nakoniec diel p. J., ktorý ho má po p. J.. Na ťažbu vydali povolenie Š. L., najskôr sa začalo s ťažbou v diele p. H., potom prešiel traktor do dielu odporkyne. V čase ťažby išiel okolo p. Z. i so svojim synom M. a hovoril, že ukazuje synovi, kde majú svoj diel. Nič vtedy voči uskutočňovanej ťažbe nenamietal. Takisto o ťažbe vedela matka navrhovateľa v rade 1/, ktorá sa na druhý deň po začiatku ťažby bola pozrieť na skládke. P. potom chceli, aby im zas odporkyňa podpísala pre potreby ich ťažby. Potom, hneď ako od odporkyne dostali podpis, chceli peniaze a začali namietat, že im vyrúbali z ich dielu, rovnako i navrhovateľ v rade 2/. Uviedol, že diely na predmetnej parcele č. 8549 sú medzi spoluvlastníkmi takto podelené už od roku 1938, čo sa on dozvedel ešte v roku 1963 od svojho deda a jeho sesterníc. On sám ukazoval navrhovateľovi v rade 1/ a jeho švagrovi J. S., ako aj pani H., kde sú hranice jednotlivých dielov, patriacich spoluvlastníkom parcely č. 8549. Bolo to po uskutočnenej spornej ťažbe v diele odporkyne - vtedy keď namietali, že im vyrúbali z ich dielu, pravdepodobne v lete nasledujúceho roku, presne to svedok uviesť nevedel. Potom navrhovateľ v rade 1/ nehovoril nič, potrebovali ťažiť oni a až potom, keď im odporkyňa podpísala súhlas s ťažbou, nasledovala ich požiadavka na zaplatenie podielu z vyrúbanej časti. Na mape predloženej súdu svedkom M. svedok ukázal rozdelenie medzi porastami č. 1998 a 1997 tak, že smerom dolu od cesty ku Kysuci je parcela podelená na diely a smerom nahor od cesty, smerom na K. už podelená nie je, je určená len hranicami pozemku parc. č. 8549. Poprel, že by spornou ťažbou v diele odporkyne bolo zasiahnuté i do dielov navrhovateľov v rade 1/ a 2/.

Súd vykonal ohliadku na mieste samom dňa 08.7.2008 za účasti účastníkov, ich zástupcov a svedka J. K., ktorí v zmysle svojich tvrdení na mieste ukázali, kde má viesť hranica predmetného pozemku a v jeho rámci hranice dielov jednotlivých spoluvlastníkov vrátane účastníkov i vo vzťahu k zistenej spornej vyrúbanej časti (ktorú obe strany sporu na mieste identifikovali zhodne rovnako ako časť vyrúbanú v poraste č. 1997a p. Z. s p. H. a premeraním s použitím pásma bola zistená vzdialenosť hraníc oboch rúbanísk asi 13 m). Navrhovateľ v rade 1/ (s ktorým sa stotožnil i navrhovateľ v rade 2/, ktorý navyše odkazoval na vymedzenie hraníc jednotlivých dielov podľa predloženej snímky z leteckej mapy a v nej znázorňovaných vyrúbaných miest) označil ako orientačný bod bielu značku na strome, o ktorej tvrdil, že tento bod mal označený nebohý pán K. ako stred svojho dielu - odtiaľ potom s použitím pásma označoval hranice dielov jednotlivých spoluvlastníkov v šírke podľa jeho cit. vyjadrenia na pojednávaní. Na opačnej strane navrhovateľa identifikovali ďalší orientačný hraničný bod označený písmenom H na strome, o ktorom uviedli, že ide o označenie hranice dielu p. H.. Svedok J. K., manžel odporkyne, takéto určenie hraníc odmietol s tvrdením, že značka na strome je v skutočnosti značkou, ktorou Š. L. označujú hranice medzi lesnými porastmi. Sám ako hraničné miesto, kde začína diel odporkyne, s odvolaním sa na informácie od bývalých majiteľov U. S. a M. S., označil v prírode hraničný kameň (ukázal potom na mieste i ďalšie kamene, ktoré označil ako hraničné body, oddeľujúce jednak parcelu č. 8549 od susedných parciel a jednak diel odporkyne od susedných dielov v oboch porastoch č. 1998 i č. 1997a, vrátane dielov navrhovateľov v rade 1/ a 2/; súd s použitím pásma premeral i vzdialenosť medzi hraničnými bodmi označenými svedkom, ktoré mali vymedzovať hranice dielu navrhovateľa v rade 1/), s tým, že odtiaľ vedie tento diel pozdĺž vo vnútri parcely č. 8549 smerom nadol k potoku, k lesnému porastu č. 2001 i nahor k lesnému porastu č. 1997a k lúke pani P. s tým, že hraničné kamene sú vyznačené až po cestu pretínajúcu lesný porast č. 1998. Diel odporkyne je štvornásobkom dielu navrhovateľa v rade 1/ podľa veľkosti spoluvlastníckych podielov, jeho šírka však nie je všade rovnaká, pretože ani parcela nie je rovnako široká vo všetkých miestach, tzn. vždy táto šírka zodpovedá pomeru podielov medzi jednotlivými spoluvlastníkmi a tak, ako boli tieto hranice v minulosti vyznačené, čo sa dodržiava. Navrhovateľ v rade 1/ okrem iného počas ohliadky uviedol, reagujúc na tvrdenie svedka o tom, že i on sám mal v spornej časti nad potokom K. vykonať výrub, že to nie je pravda, ale tento výrub vykonal jeho brat J. P. spoločne s odporkyňou a súčasne so sporným výrubom tak, že J. P. rúbal v uvedenej

spodnej časti, ako ju ukázal svedok a odporkyňa so svedkom zas rúbali vrchnú časť lesného porastu, ktorá je predmetom sporu. Bolo to súčasne a navrhovateľ v rade 1/ ich na mieste spolu pri tom videl a odvtedy začal v tejto veci robiť poriadky. Ako súd zistil premeraním na mieste, postupujúc od hraničného bodu označeného navrhovateľom v rade 1/ v strede dielu p. K., v takomto prípade diel odporkyne by sa nachádzal mimo časti sporného vyrúbu, naopak celé diely oboch navrhovateľov by sa nachádzali vo vyrúbanej časti.

Súd sa ďalej oboznámil listinnými dôkazmi predloženými účastníkmi - výpisom z LV č. 7473 pre kat. úz. V. N. K. o aktuálnom stave zápisu vlastníctva k pozemku KN-E parcela č. 8549 - trvalé trávne porasty vo výmere 264429 m² i s výpisom zo dňa 27.5.2000 (v ktorom v časti B-LV pod por. č. 1, 3, 4, 20, 21, 27, 28 a 34 namiesto súčasného zápisu navrhovateľa v rade 1/ v tam uvedených spoluvlastníckych podieloch (v súčte 2/128 + 4/256 + 2/96) boli ako vlastníci zapísaní jeho brat J. P. resp. bratova manželka E. P., rod. M. - ako vyplýva i z obsahu pripojenej kópie spisu Okresného úradu Č., odboru katastrálneho, sp. zn. X 91/2000), navrhovateľ v rade 2/ je zapísaný v časti B-LV pod por. č. 10 ako spoluvlastník v podiele 1/32 a odporkyňa v časti B-LV pod por. č. 6, 8, 23, 30 a 36 v tam uvedených podieloch (v súčte 2/24 + 1/64 + 22/384), pričom podľa stavu zápisu na LV č. 7473 zo dňa 27.5.2000 bol v časti B-LV pod por. č. 6 a 8 (v podieloch 1/24 a 1/64) ako spoluvlastník zapísaný jej predchodca U. S. (po ktorom dedila titulom predloženého osvedčenia pod sp. zn. Okresného súdu Čadca 9D/676/04).

Podľa odporkyňou predloženého prehlásenia s úradne osvedčenými podpismi vymenovaných osôb zo dňa 21.8.2000 J. K., A. C., J. P. a Š. Z. vyhlásili, „že si nenárokujú na peňažné prostriedky z ťažby dreva z les. porastu 1996, ktorým prechádza pkn. parcela 8549. Ťažba bola vykonaná v diele, ktorý patrí p. M. K.“.

V obdobnom znení podpísali čestné prehlásenia dňa 20.02.2002 H. J., E. H. a odporkyňa M. K. pre výrub drevnej hmoty z parc. č. 8549 Š. Z., dňa 05.3.2002 Š. Z., J. P. a H. J. pre výrub drevnej hmoty z parc. č. 8549 E. H., dňa 04.4.2002 I. S., J. K. a E. P. pre výrub drevnej hmoty z parc. č. 8549 E. H. a dňa 30.5.2002 Š. Z., E. H. a odporkyňa M. K. pre výrub drevnej hmoty z parc. č. 8549 navrhovateľom v rade 1/ M. P. - s tým, že tieto boli koncipované ako „súhlas s výrubom drevnej hmoty“, bez zmienky o peňažných prostriedkoch z ťažby.

V čestnom prehlásení zo dňa 08.11.2002 J. P., nar. r. XXXX, potvrdil reálnu del'bu predmetného pozemku KN-E parcela č. 8549, zapísanej na LV č. 7473, vykonanú v r. 1938 zameraním zamestnancom pozemkovej knihy za účasti zástupcu obce a pozemnoknižných spoluvlastníkov U. S., P. S., M. S., P. C. a P. Z., vyznačením hraničnými kameňmi od rieky K. až po cestu v K. (časť nad cestou po K. sa nerozdelila a zostala spoločná), ako aj držbu a užívanie jednotlivých častí takto rozdelenej nehnuteľnosti pozemnoknižnými spoluvlastníkmi až do r. 1976, kedy lesné pozemky prešli pod nútenú štátnu správu.

Podľa ust. § 451 ods.1, ods.2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obč. zák.“):

(1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

(2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa ust. § 456 Obč. zák. predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa ust. § 563 Obč. zák. ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa ust. § 517 ods.2 Obč. zák. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 137 ods.1, ods.2 Obč. zák.:

(1) Podiel vyjadruje mieru, akou sa spoluvlastníci podieľajú na právach a povinnostiach vyplývajúcich zo spoluvlastníctva k spoločnej veci.

(2) Ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak, sú podiely všetkých spoluvlastníkov rovnaké.

Podľa ust. § 139 ods.1 až ods.3 Obč. zák.:

(1) Z právnych úkonov týkajúcich sa spoločnej veci sú oprávnení a povinní všetci spoluvlastníci spoločne a nerozdielne.

(2) O hospodárení so spoločnou vecou rozhodujú spoluvlastníci väčšinou počítanou podľa veľkosti podielov. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina alebo dohoda nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek spoluvlastníka súd.

(3) Ak ide o dôležitú zmenu spoločnej veci, môžu prehlasovaní spoluvlastníci žiadať, aby o zmene rozhodol súd.

Uplatnený nárok navrhovateľov na zaplatenie istiny a príslušenstva - úroku z omeškania, tak ako bol skutkovo a právne vymedzený ich tvrdeniami v návrhu na začatie konania, súd posudzoval podľa citovaných ustanovení §§ 451 a nasl. Obč. zák. o bezdôvodnom obohatení v spojení s ust. §§ 137 a nasl. Obč. zák. o podielovom spoluvlastníctve a hospodárení spoluvlastníkov so spoločnou vecou.

Podľa ust. § 100 ods.1, ods.2 Obč. zák.:

(1) Právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

(2) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

Podľa ust. § 107 ods.1, ods.2 Obč. zák.:

(1) Právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

(2) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Najskôr sa súd z hľadiska možnosti poskytnutia navrhovanej právnej ochrany musel vysporiadať s námietkou premlčania uplatnených nárokov oboch navrhovateľov na vydanie bezdôvodného obohatenia, ktorú v priebehu konania uplatnila odporkyňa, podľa cit. ust. §§ 100 a nasl. Obč. zák. Oba navrhovatelia svoj nárok proti odporkyni (na časť z výnosu ťažby dreva, podľa zistenia navrhovateľov v lete r. 2002 uskutočnenej odporkyňou na tomto pozemku v mesiacoch október / november 2000) uplatnili návrhom podaným na súde dňa 17.02.2003. Odporkyni bolo podľa správy LSR plnenie z predmetnej ťažby (ako podľa tvrdenia navrhovateľov bezdôvodné obohatenie) poukázané čiastočne podľa predloženého vyúčtovania najskôr dňa 27.11.2000 a ďalšia časť dňa 15.02.2001. Odporkyňa tak

uplynula nárok na súde proti navrhovateľom pred uplynutím trojročnej tzv. objektívnej premlčacej doby podľa ust. § 107 ods.2 Obč. zák., začínajúcej plynúť odo dňa, kedy malo k bezdôvodnému obohateniu dôjsť. V priebehu konania nebolo preukázané (v tomto prípade spočívalo dôkazné bremeno podľa ust. § 120 ods.1 OSP na odporkyni, ktorá namietla premlčanie), že by sa navrhovateľ v rade 1/ alebo navrhovateľ v rade 2/ (z ktorých ani jeden nepodpisoval odporkyňou predložené prehlásenie k spornej ťažbe, navrhovateľ v rade 2/ okrem toho býva v Českej republike) o spornej ťažbe a o výťažku z nej v prospech odporkyne dozvedeli skôr, ako dva roky pred podaním návrhu v tejto veci na súd (tzv. subjektívna premlčacia doba podľa ust. § 107 ods.1 Obč. zák.) - neboli tak v tomto smere vyvrátené ich tvrdenia v konaní, preto súd dospel k záveru, že nároky navrhovateľov v čase podania ich návrhu v tejto veci na súd premlčané neboli.

Podľa ust. § 123 Obč. zák. vlastník je v medziach zákona oprávnený predmet svojho vlastníctva držať, užívať, požívať jeho plody a úžitky a nakladať s ním.

Podľa § 124 Obč. zák. všetci vlastníci majú rovnaké práva a povinnosti a poskytuje sa im rovnaká právna ochrana.

Podľa § 132 ods.1 Obč. zák. vlastníctvo veci možno nadobudnúť kúpnu, darovacou alebo inou zmluvou, dedením, rozhodnutím štátneho orgánu alebo na základe iných skutočností ustanovených zákonom.

Podľa § 134 ods.1,3 Obč. zák.:

(1) Oprávnený držiteľ sa stáva vlastníkom veci, ak ju má nepretržite v držbe po dobu troch rokov, ak ide o hnutelnosť, a po dobu desať rokov, ak ide o nehnuteľnosť.

(3) Do doby podľa odseku 1 sa započíta aj doba, po ktorú mal vec v oprávnenej držbe právny predchodca.

Podľa ust. § 129 ods.1 Obč. zák. držiteľom je ten, kto s vecou nakladá ako s vlastnou alebo kto vykonáva právo pre seba.

Podľa ust. § 130 ods.1 Obč. zák. ak je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný o tom, že mu vec alebo právo patrí, je držiteľom oprávneným. Pri pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

Podľa prechodného ust. § 854 Obč. zák. (k úpravám účinným od 01.4.1964, kedy nadobudol účinnosť Obč. zák.) pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. aprílom 1964; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. aprílom 1964 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa prechodného ust. § 865 ods.1,3 Obč. zák. (k úpravám účinným od 01.4.1983, kedy nadobudla účinnosť novela Obč. zák. - zákon č. 131/1982 Zb.):

(1) Pokiaľ nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté v čase od 1. apríla 1964 do 1. apríla 1983.

(3) Do času uvedeného v ustanovení § 135a v znení zákona č. 131/1982 Zb. sa započíta aj čas, po ktorý občan alebo jeho právny predchodca mal vec nepretržite v držbe (§ 135a ods. 1) alebo nepretržite vykonával právo zodpovedajúce vecnému bremenu (§ 135a ods. 2) pred 1. aprílom 1983; tento čas sa však neskončí skôr než uplynutím jedného roka od tohto dňa.

Podľa prechodného ust. § 868 Obč. zák. (k úpravám účinným od 01.01.1992, kedy nadobudla účinnosť novela Obč. zák. - zákon č. 509/1991 Zb.) pokiaľ ďalej nie je uvedené inak, spravujú sa ustanoveniami

tohto zákona aj právne vzťahy vzniknuté pred 1. januárom 1992; vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 1. januárom 1992 sa však posudzujú podľa doterajších predpisov.

Podľa ust. § 70 ods.1 zákona NR SR č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon) v znení neskorších predpisov údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak.

Inštitút vydržania ako jedného z právom uznaných titulov nadobudnutia vlastníckeho práva je súčasťou právneho poriadku platného na území Slovenska už od čias uhorského obyčajového práva, platného pre úpravu občiansko-právnych vzťahov z vecných práv, vrátane práva vlastníckeho, kontinuálne potom i po prijatí zákona č. 141/1950 Sb. Občianskeho zákonníka účinného od 01.01.1951 (nazývaného ako tzv. Stredný občiansky zákonník). Vydržanie v čase nadobudnutia svojej účinnosti nepoznal súčasný Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb., účinný od 01.4.1964 a späť do nášho platného právneho poriadku bol tento právny inštitút vrátený novelou Obč. zák. - zákonom č. 131/1982 Zb. (s možnosťou započítania doby oprávnenej držby i pred účinnosťou tejto novely, ako vyplýva z cit. prechodného ust. § 865 ods.3 Obč. zák.) a odvtedy zostal jeho súčasťou, naposledy v znení upravenom novelizáciou zákonom č. 509/1991 Zb., účinným od 01.01.1992.

Zistený skutkový stav veci, ako vyplýva z vyššie citovaných vykonaných dôkazov (nakoniec i v zmysle výpovedí samotných navrhovateľov) nasvedčuje tomu, že ešte počas platnosti uhorského obyčajového práva na Slovensku (asi v r. 1938) došlo k reálnej delbe nehnuteľnosti (jej časti - tej, ktorej sa týka predmet tohto sporu) medzi pôvodnými pozemnoknižnými spoluvlastníkmi mimo jej zápisu v pozemkovej knihe, následnou dobromyseľnou a nerušenou držbou a užívaním takto rozdelených reálnych častí výlučne jednotlivými pkn. spoluvlastníkmi.

Podľa platného právneho stavu na Slovensku v rozhodnom čase uskutočnenej delby nehnuteľnosti pôvodnými pkn. spoluvlastníkmi, podľa uhorského obyčajového práva, bola prípustná takáto reálna delba nehnuteľnosti, tzn. i mimo zápisu do pozemkovej knihy, uznávaná ako právny titul nadobudnutia vlastníctva ku konkrétnej, predtým spoločnej, teraz rozdelenej nehnuteľnosti alebo jej časti:

„V dlho trvajúcom stave držby a užívania nehnuteľností, vpísaných v pozemkovej knihe na mená spoluvlastníkov v ideálnych podieloch, podľa ktorého určití spoluvlastníci určité časti z týchto nehnuteľností majú vo výlučnej držbe a užívaní, treba spatrovať dohodu strán o delbe, po prípade o zámene týchto nehnuteľností nielen čo do držby, ale aj čo do vlastníckeho práva; takáto dohoda totiž môže byť uzavretá aj mlčky (konkludentným činom). Na neplatnosť takejto delby nevlíva okolnosť, že niektoré časti nehnuteľností má v spoločnej držbe viac spoluvlastníkov, iné časti zase jednotliví spoluvlastníci vo výlučnej držbe.“ (Úradná sbierka rozhodnutí Najvyššieho súdu Československej republiky vo veciach občianskych z právnej oblasti Slovenska a Podkarpatskej Rusi, roč. I.-VI., č. 911; viď tiež Úr. sb. 1201).

Súčasný stav zápisu v príslušnom katastri nehnuteľností (§ 70 ods.1 katastrálneho zákona) o zápise podielového spoluvlastníctva vo vzťahu k celej nehnuteľnosti pozemku KN-E parcela č. 8549 - trvalé trávne porasty vo výmere 264429 m² na LV č. 7473 pre kat. úz. V. N. K. tak nezodpovedá skutočnému právnemu stavu (vlastníctvo k nehnuteľnosti je tzv. neusporiadané), ktorého zosúladenie však presahuje predmet tohto sporu, vymedzený návrhom navrhovateľov vo veci samej, vrátane okruhu jeho účastníkov (i tomu zodpovedajúcich nárokov na rozsah dokazovania).

Pokiaľ súd prejudiciálnym posúdením výsledkov dokazovania, vykonaného v rozsahu zodpovedajúcom predmetu tohto sporu dospel k záveru o neexistencii podielového spoluvlastníctva účastníkov k nehnuteľnosti resp. jej časti, z ktorej bola odporkyňou vyťažená drewná hmota, v takom prípade spôsob výpočtu nárokov navrhovateľov (prepočtom podľa veľkosti ideálnych spoluvlastníckych podielov) takémuto právnemu stavu nezodpovedá (pretože v takom prípade by bolo potrebné presné konkrétne zistenie rozsahu odporkyňou vykonanej ťažby z reálnej časti pozemku každého z navrhovateľov a

stanovenie hodnoty tomu zodpovedajúceho čistého výnosu). Navrhovatelia, už ako právni nástupcovia pôvodných pkn. spoluvlastníkov, však podľa názoru súdu v priebehu konania neunesli dôkazné bremeno na jednoznačné preukázanie presných hraníc medzi jednotlivými reálnymi časťami rozdelenej nehnuteľnosti (ani počas ohliadky na mieste samom), vymedzujúcich a oddeľujúcich predmet výlučného vlastníctva (§§ 123 a nasl. Obč. zák.) jedného z účastníkov od predmetu výlučného vlastníctva druhého a preto takéto vymedzenie ich nároku sa javí ako neuskutočiteľné.

Je tiež zrejmé, že terajší spoluvlastníci ako právni nástupcovia pôvodných pkn. spoluvlastníkov sa orientovali pri určení hraníc podľa šírky pozemku, ktorá mala zodpovedať ich ideálnym spoluvlastníckym podielom a pokiaľ i táto šírka takémuto vymedzeniu pre navrhovateľov v rade 1/ a 2/ nezodpovedala v časti medzi dvoma zistenými vyrúbanými lesnými porastmi, rovnako vykonaným dokazovaním nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, či v takom prípade do takto určených dielov účastníkov (platí však záver o nepreukázaní hraníc skutočnej reálnej del'by predchodcami účastníkov) bolo zasiahnuté sporným výrubom odporkyne, alebo výrubom iných spoluvlastníkov v susediacich dieloch v inom poraste (v prípade navrhovateľa v rade 1/ nemožno opomenúť ani ním samotným ešte pred začatím konania v tejto veci vykonaný výrub).

Za jestvujúceho stavu zápisu podielového spoluvlastníctva k nehnuteľnosti, ak by i súd nepochybné zistený určitý spôsob rozdelenia nehnuteľnosti medzi takto zapísanými spoluvlastníkmi neposudzoval ako užívanie samostatných nehnuteľností, vzniknutých minulou reálnou del'bou (ako je skôr uvedené) - ako predmetu výlučného vlastníctva účastníkov a ostatných osôb, hoci v katastri zapísaných ako podielových spoluvlastníkov, ale posudzoval by ho podľa tvrdenia navrhovateľov v zmysle cit. ustanovení §§ 137, 139 Obč. zák. o hospodárení podielových spoluvlastníkov so spoločnou vecou, navrhovatelia však ani v takomto prípade potom najmä nepreukázali, že výťažky z ťažby vykonávanej jednotlivými spoluvlastníkmi z nimi užívaných častí nehnuteľnosti sa delili medzi podielových spoluvlastníkov (podľa stavu zápisu ideálnych podielov v katastri nehnuteľností) - ako je zrejmé z odporkyňou predkladaných viacerých vyhlásení ostatných spoluvlastníkov pre toho - ktorého z nich, vrátane navrhovateľa v rade 1/, pre účely vykonania ťažby (výlučne jednotlivým spoluvlastníkom) i z vyjadrení svedkov, vrátane zástupcov LSR o mechanizme povoľovania ťažby, odkupovania drevnej hmoty a vyplácania výťažku.

Odporkyňa, ktorá si takýmto, preukázane zaužívaným postupom vyžiadala vyjadrenie časti spoluvlastníkov, vychádzala (vo vzťahu k dielu navrhovateľa v rade 1/) z vtedajšieho stavu zápisu v katastri nehnuteľností. Ani prípadná absencia takéhoto formálne (zrejme na popud LSR) vyžadovaného súhlasu niektorých zo spoluvlastníkov (i navrhovateľa v rade 2/) by však nemala za následok vznik bezdôvodného obohatenia u odporkyne z titulu vykonania ťažby dreva z jej reálne vyčleneného dielu - tak, ako to bolo preukázane zaužívané a všetkými osobami zapísanými v podielovom spoluvlastníctve k nehnuteľnosti akceptované a praktizované (tzn. každý ťaží zo svojej reálnej časti a výnos z takejto časti si ponechá a nerozdeľuje medzi ostatných spoluvlastníkov).

Ani námietka voči veľkosti spoluvlastníckeho podielu odporkyne v čase spornej ťažby nie je právne významná pre posúdenie predmetu sporu - keďže navrhovatelia nie sú osobami aktívne legitimovanými vo vzťahu k spoluvlastníckym podielom, ktoré mali byť takto dotknuté (ktoré neskôr dedením, keďže sa jednalo o jej právneho predchodcu, nadobudla odporkyňa).

Bez ohľadu na nedostatok i preukázania výšky uplatneného nároku (navrhovatelia nezohľadnili pri výpočte uplatneného nároku i odporkyňou preukázane vynaložené výdavky na ťažbu, nevychádzali z tzv. čistého výnosu z ťažby), navrhovatelia najmä nepreukázali existenciu základu uplatneného nároku - splnenie podmienok vzniku bezdôvodného obohatenia odporkyne tak, ako je tento právny inštitút definovaný v cit. ust. §§ 451 a nasl. Obč. zák., neunesli tak dôkazné bremeno na preukázanie svojich skutkových a právnych tvrdení (§ 120 ods.1 OSP) a súd preto návrhy oboch navrhovateľov proti odporkyni ako nedôvodné, vrátane nárokov na zaplatenie príslušenstva, v celom rozsahu zamietol.

Podľa ust. § 142 ods.1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pretože súd návrh navrhovateľov v sporovom konaní v celom rozsahu zamietol, odporkyni ako úspešnej účastníčke v zmysle zásady úspechu v konaní podľa cit. ust. § 142 ods.1 OSP proti neúspešným navrhovateľom patrí právo na náhradu trov, v plnej výške preukázane účelne vynaložených trov; naopak navrhovatelia v dôsledku svojho neúspechu v konaní okrem povinnosti nahradiť trovy konania odporkyni musia sami v celom rozsahu znášať trovy, ktoré v konaní vznikli im.

Odporkyňa, v konaní zastúpená advokátom, svoj nárok na náhradu trov z titulu právneho zastúpenia prostredníctvom splnomocneného zástupcu uplatnila riadne a včas podľa ust. § 151 ods.1 OSP - v celkovej výške 653,80 eur a súd takto uplatnený nárok posudzoval ako nárok na tarifnú odmenu a náhradu hotových výdavkov za celkom 7 úkonov právnych služieb, za úkony vykonané do 31.12.2004, v čase účinnosti vyhlášky MS SR č. 163/2002 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (odmena podľa § 13 ods.1, paušálna náhrada režijných výdavkov podľa § 19 ods.3 cit. vyhl.) a za úkony právnych služieb vykonané od 01.01.2005 podľa vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (odmena podľa § 10 ods.1, paušálna náhrada režijných výdavkov podľa § 16 ods.3, § 18 ods.3, náhrada cestovných výdavkov podľa § 16 ods.4 a náhrada za stratu času podľa § 17 cit. vyhl.), v prípade nároku na náhradu cestovných výdavkov v spojení s ust. § 7 ods.2, ods.4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov a v spojení s ust. § 1 písm. b) opatrenia MPSVR SR č. 260/2004 Z.z., za úkony vykonané od 01.6.2005 (odkedy je právny zástupca odporkyne podľa predloženého osvedčenia registrovaný ako platiteľ dane z pridanej hodnoty - DPH) s odmenou (za úkony v r. 2010 i s paušálnou náhradou režijných výdavkov) zvýšenou o 19 % DPH podľa § 18 ods.3 cit. vyhl. č. 655/2004 Z.z. v spojení s ust. § 22 ods.1,2 zákona č. 222/2004 Z.z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov - s prepočtom odmeny a náhrady hotových výdavkov za úkony vykonané do 31.12.2008 vyčíslenej v slovenských korunách na menu euro, platnú v Slovenskej republike od 01.01.2009, ustanoveným konverzným kurzom 30,1260 - a súd po preskúmaní uplatneného nároku a obsahu spisu, po zistení, že právne služby odporkyni boli v konaní poskytnuté v celom rozsahu uplatnených 7 úkonov, priznal trovy právneho zastúpenia nasledovne:

1/ prevzatie a príprava zastúpenia (17.3.2003) - odmena uplatnená v sume 111,21 eur; súd priznal odmenu len vo výške 62,40 eur (1.880,- Sk - vypočítanú podľa § 13 ods.1 vyhl. č. 163/2002 Z.z. zo základu 82.649,50 Sk, ako vtedajšej hodnoty predmetu sporu - uplatnených nárokov všetkých troch pôvodných navrhovateľov proti odporkyni v konaní pod sp. zn. 10C/43/2003) a režijný paušál 4,25 eur (128,- Sk);

2/ spísanie a podanie odporu proti platobnému rozkazu (17.3.2003) - odmena uplatnená 111,21 eur - súd priznal odmenu a paušálnu náhradu režijných výdavkov ako za úkon por. č. 1/;

3/ zastupovanie na pojednávaní vo veci samej dňa 09.9.2003 - odmena uplatnená 111,21 eur - súd priznal odmenu a paušálnu náhradu režijných výdavkov ako za úkony por. č. 1/ a č. 2/;

4/ zastupovanie na pojednávaní vo veci samej dňa 12.12.2007 - súd priznal odmenu v uplatnenej výške 51,45 eur (1.550,- Sk - vypočítanú podľa § 10 ods.1 vyhl. č. 655/2004 Z.z. už zo základu 28.743,70 Sk, ako hodnoty predmetu sporu po vylúčení nárokov navrhovateľov v rade 1/ a 2/ na samostatné konanie - v súčte ich nárokov) a režijný paušál 5,91 eur (178,- Sk);

5/ zastupovanie na pojednávaní vo veci samej dňa 25.01.2008 - súd priznal odmenu v uplatnenej výške 51,45 eur (1.550,- Sk) a režijný paušál 6,31 eur (190,- Sk);

6/ zastupovanie na ohliadke na mieste samom dňa 08.7.2008 - súd priznal odmenu v uplatnenej výške 51,45 eur a paušálnu náhradu režijných výdavkov v sume 6,31 eur (190,- Sk); okrem toho tiež náhradu cestovných výdavkov za cestu vozidlom zástupcu odporkyne zn. Škoda Superb, ev. č. CA 500AR z Č. do K. a späť, spolu 50 km, so spotrebou 5,8 l nafty na 100 km, pri cene nafty 44,59 Sk (1,48 eur)/l ako:

- náhradu za spotrebované pohonné hmoty spolu 129,24 Sk = 4,29 eur;

- náhradu za použitie motorového vozidla 50 km x 6,20 Sk (0,21 eur)/1 km, podľa opatrenia MPSVR SR č. 260/2004 Z.z. - súd priznal náhradu v uplatnenej výške á 0,20 eur / 1 km, tzn. spolu 10,- eur;

- paušálnu náhradu za stratu času na ceste z Č. do K. a späť, spolu 50 km, za 2 začaté polhodiny á 317,- Sk (10,52 eur), spolu 21,04 eur;

7/ zastupovanie na pojednávaní vo veci samej dňa 12.3.2010 - súd priznal odmenu v uplatnenej výške 51,45 eur a režijný paušál 7,21 eur;

Okrem toho z takto priznanej tarifnej odmeny za úkony vykonané po 01.6.2005 (por. č. 4/ - 7/) a paušálnej náhrady režijných výdavkov za úkon v r. 2010 (por. č. 7/), tzn. spolu zo základu 213,01 eur súd priznal 19 % DPH = 40,47 eur.

Takto súdom priznané trovy odporkyne z titulu jej právneho zastúpenia advokátom vrátane DPH predstavujú sumu 507,29 eur.

Okrem trov právneho zastúpenia odporkyňa uplatnila nárok na náhradu trov, ktoré jej vznikli titulom zaplateného súdneho poplatku za odpor proti platobnému rozkazu, ktorý nárok vyčíslila sumou 164,60 eur. Ako súd zistil zo spisu (sp. zn. 10C/43/2003), odporkyňa ako poplatníčka za odpor proti platobnému rozkazu zaplatili súdny poplatok v súdom vyrubenej výške 4.130,- Sk, ktorej v mene euro zodpovedá suma 137,09 eur, v ktorej výške preto priznal nárok odporkyne na náhradu trov z tohto titulu.

Navrhovatelia v rade 1/ a 2/, hoci v spoločnom konaní a na rovnakom skutkovom a právnom základe, uplatnili proti odporkyne svoje samostatné nároky na peňažné plnenie, každý z nich v inej výške. Pretože výška tarifnej odmeny podľa cit. vyhl. č. 655/2004 Z.z. (predtým č. 163/2002 Z.z.) a rovnako i výška súdnych poplatkov podľa zákona SNR č. 71/1992 Zb. v znení neskorších predpisov sú odvodené od výšky uplatneného nároku na peňažné plnenie, súd namiesto pasívnej solidarity navrhovateľov v prípade trov odporkyne vzniknutých z tohto titulu zaviazal každého z navrhovateľov na náhradu trov odporkyne pomerne vo výške zodpovedajúcej každým z nich uplatnenému nároku (tento pomer z celkovej hodnoty predmetu sporu ako súčtu nárokov oboch navrhovateľov predstavuje 62,5 % nárok navrhovateľa v rade 1/ a 37,5 % nárok navrhovateľa v rade 2/). V prípade trov vzniknutých z titulu hotových výdavkov, ktorých výška je určená paušálne príp. podľa skutočnej výšky výdavkov, súd takto vzniknuté trovy rozdelil medzi oboch navrhovateľov v rovnakom pomere.

Takýmto spôsobom z celkovej sumy súdom priznaných trov z titulu právneho zastúpenia vrátane DPH (507,29 eur) súd určil pomernú časť navrhovateľa v rade 1/ sumou 307,63 eur a navrhovateľa v rade 2/ sumou 199,66 eur a zo sumy trov vzniknutých z titulu poplatkovej povinnosti odporkyne (137,09 eur) pomernú časť navrhovateľa v rade 1/ 85,68 eur a navrhovateľa v rade 2/ 51,41 eur, tzn. Celkom tak zaviazal navrhovateľa v rade 1/ na náhradu trov konania odporkyne vo výške 393,31 eur a navrhovateľa v rade 2/ vo výške 251,07 eur. Pretože odporkyňa, ktorej súd takto priznal náhradu trov konania, je v konaní zastúpená advokátom, platobným miestom na poukázanie priznanej sumy na náhradu trov a to v celom rozsahu je v zmysle ust. § 149 ods.1 OSP účet advokáta, označený v zmysle jeho oznámenia vo výroku tohto rozsudku.

Podľa ust. § 148 ods.1 OSP štát má podľa výsledkov konania proti účastníkovi právo na náhradu trov konania, ktoré platil, pokiaľ u nich nie sú predpoklady pre oslobodenie od súdnych poplatkov.

Štátu vznikli trovy (hotové výdavky) vykonaním ohliadky na mieste samom - použitím motorového vozidla súdu s vyčíslenými nákladmi 586,50 Sk (19,47 eur). So zreteľom na výsledok sporu, v ktorom boli navrhovatelia v rade 1/ a 2/ neúspešní a nezistiac u nich podmienky pre oslobodenie od poplatkov podľa § 138 ods.1 OSP, preto súd na náhradu vzniknutých trov štátu zaviazal - v tomto prípade, vo vzťahu k štátu a keďže ide o náhradu hotových výdavkov, nezávislých od výšky uplatnených nárokov navrhovateľov a vzniknutých vedením súdneho konania iniciovaného oboma navrhovateľmi - spoločne a nerozdielne týchto účastníkov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je (vo všetkých jeho výrokoch) prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods.3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods.1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods.2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods.3 OSP).

Podľa § 205 ods.2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods.1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods.1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods.2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods.1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods.2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z.z.) ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods.1 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, sumy uložené ochrannými opatreniami v trestnom konaní, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (§ 251 ods.2 OSP).